

ELŐFIZETÉSI DIJ: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: EGESZ ÉVRE 5 frt — kr. FEL ÉVRE 2 „ 50 „ NÉGYESZÉVRE 1 „ 25 „ EGY ÉVES SZÁM 10 kr.

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA: Egy öt hasábon petti sor egyszer megjelentéért 6 kr., 8-szoréért 5 kr., 10-szoréért 4 kr., 12-szoréért 3 kr.

A felelős szerkesztő lakása: Ó-posta-utca 16-ik szám. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, BLAUHORN ANTAL úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, BÖHM C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

Az új országgyűlés.

A kikre a nemzet most három hónapja, a választásokon, öt esztendőre rábízta a sorsát, a képviselő urak Budapesten vannak immár az ország fővárosában; szerdán délután meg is tartották első ülésüket.

A munka napjai majd csak később következnek be, s minden jel arra mutat, hogy az új országgyűlésnek csakugyan kemény munkája lesz. Nemcsak a képviselő urak fognak megizzadni bele, hanem verejtékünkbe fog kerülni nekünk is, szegény, adófizető népnek.

S minő lesz, hogyan fogja végezni feladatát az új képviselőház? Hogyan válik tetté az a sok szép ígére, mellyel a honatyajelölteknek a választók bizalmát megnyerniök sikerült? Nos, álljon elő, ha van egy ember, a ki az új országgyűlés működése felől rózsás reményeket táplál.

Igaz, hogy a képviselőház jó egyhármadában új emberekből kerül ki, de ki hiszi, hogy ezek az új emberek új erélyt s friss jellemet hoznak be az ország tanácsába? Hisz megint csak a Tisza pártja, az a léha, elvtelen, szolgálékü had van többségben, s kiéli a nemzetet, elfojtja a nemzetet, elfojtja fejlődését, mint a hogy aranka tesz a luczernával.

Szomorú dolog ez s annál szomorubb, mert hogy így van, magunkat hibáztathatjuk érte. Egy idő óta az egész nemzetet valami különös nembánomság, sémmissel sem törődés vett erőt. A lelkesedés országos nagy ezélok iránt csak hírből ismeretes immár, a holnapra nem számít senki, csak a pillanatot nézi minden ember.

Ugy van az, az új országgyűlés volta kép nem új csak fejelés, itt-ott összefoltozva a régi rosszból. Nem hogy új eszméje volna,

de még új jelszava sincs. „Éljen Tisza Kálmán a generális“, ez a jelszó; „a mit ő kíván, meg kell szavazni“, ez az eszme. Ime ilyen az a nagy többség, mely szabadelvű pártnak nevezi magát.

Hát a kisebbség?

Az ugynevezett mérsékelt ellenzék körülbelül fele emberét elvesztve került ki a választási harcából, de azért tagadhatatlanul még mindig számot tesz a pártok parlamenti küzdelmeiben. Csak az a kérdés, hogy miért folytatja azt a harcot? Van-e eszméje, a mely áthatja, jelszava, a mely lelkesíti? Nem mi felelünk rá, megfélelt erre Kasztor báró, mikor a József-városi választók előtt programbeszédét mondotta.

Abban a sötét képekben, melyet az új képviselőház nyújt, csupán egy világos részlet van: a függetlenség és 48-as párt. Számban is gyarapodva, új erővel jött meg folytatni a régi harcot. A talaj, melyen áll, sok százados hagyomány, mely mindenkor szent volt a magyarnak, melyért Boscsay, Bethlen, Rákóczy idején a mai napjainkig annyi ezeren vértüket ontották.

E párt bizonyonnyal az új országgyűlésen is megfogja tenni kötelességét, mint eddig mindenkor megtette. Felfogja emelni tiltakozó szavát, ha a nemzet jogainak csontkításáról, a nép terheinek növeléséről lesz szó, s felfogja emelni sürgető szavát a műveltségbeli haladás, a nemzeti kifejlődés érdekében is.

Igaz, hogy kisebbség lévén, nem akadályozhat meg minden rosszat s nem segíthet elő minden jót óhaja szerint. De azért működése még sem haszon nélkül való. A szónoklatok, melyek a függetlenség és szabadság eszméit hirdetik, elhangozhatnak az országgházban, de viszhangot keltenek az országban. Meggyőzik az emberek elméjét, átjárják az emberek szívét s fentartják és ápolják azt a hitet, hogy eljövend még az

idők ama teljessége, melyet prófétái megjövendöltek a magyar nemzetnek. Ezért az egyért üdvözöljük az új országgyűlést.

Tisza és az államháztartás.

A kormányzóknak s pénzügyminiszter nagyváradi beszéde valóságos porhintés a magyar nép szemébe. Akárhogy tiltakozott is ellene, épen az ő beszéde bizonyította legjobban, hogy azoknak van igazuk, kik az államháztartás szomorú állapotát megdöbbenéssel tartják s egyuttal kétségtelemnél teszi, hogy a jelen kormánytól soha sem várhatjuk a helyzet javulását.

Tehát ha Tiszának mindenben igaza volna is, csupán az általa konstátált körülmény elég ok ad, hogy a pénzügyi helyzetet válságosnak tartjuk. De még válságosabbá teszi az, hogy nem tudnak semmiféle biztosítékot nyújtani a jövőt illetőleg. Mert a nagyváradi beszéd meggyőzhetett mindenkit, hogy a „nagy államfőrü“ még csak tájékozódva sincs az államháztartás rendezésének igazi feltételei iránt.

A kormány, melynek az államháztartás rendezésére tett ígérte adott létjogot, az államháztartás rendezésének a költségvetés egyensúlyát tartja. A minő helyes irányzást lehet ez egy hazafiasan érző, lelkiismeretes kormány kezében, épp olyan köpény a Tisza-féle közügyes kormány számára, ellepelezendő vizsgálóeszközeit.

Vonjuk meg a költséget mindentől, a mitől csak lehetséges, tehát szorítsuk meg a kiadásokat a lehetőség határáig, más részről a nemzet erejére való tekintet nélkül merítsünk ki minden jövedelmi forrást a végtelékig, huzzunk le hét bört a nemzetről s lehetetlen, hogy előbb-több oly költségvetésünk ne legyen, melyben a bevétel a kiadások egyensúlyára helyre áll.

Ehez nem kell fináncztudomány, nem kell államférfiúi talentum, csak rideg lélek, mely közönyvel tudja nézni a nemzet kiszorított erejének hanyatlását. De hát rendezve van-e ez által az állam háztartása lényegében? Rendezett viszonyok vannak e ott, hol az államélet szükségletei tengenek, de azért a nemzet a legsúlyosabb terhek nyugalat roskadozik?

A költségvetés egyensúlyra nem okvetlenül vonja tehát maga után az államháztartás rendezését, de ez az államélet szükségletei miatt. Igaz, hogy a magyar kormány kezét az ily irányú politikában megkötö a közügyes rendszer, mely hazánk egész közgazdasági életét Ausztria pórágán tartja. Mert lehet-e a nemzet vagyonosodásáról szó, mikor egész közgazdasági berendezésünk idegen érdekeket hizal, mikor a nemzet anyagi erejét minden oldalról szedelik, de hozzá egy oldalról sem tesznek?

Tisza, mikor a közügyes közjogi alapot elfogadva, az államháztartás rendezésére vállalkozott, hitte, hogy neki lehet a következmények nekünk adott igazat, kik nem zúnnunk meg hangoztatni, hogy ezen alapról a magyar nemzet előbb-utóbb az anyagi és erkölcsi bukás örvényébe jut. Ne vegyék azonban e szavainkat Tisza kudarca mentegetésére. Ót semmi sem mentheti, mert meg azokat a kötelességeket sem teljesíté, a miket a mai viszonyok kö-

tartás rendezettségét; de ez utóbbinak föltétlen és kimaradhatlan eredménye a költségvetési egyensúly is, mert a hol a nemzet erejének kimerítése nélkül fedezhető a szükségletek, ott a költségvetésben egyenlőség nem fordulhat elő.

A Tisza-kormány még azt a súlyny eredményt sem érte el, a mit a háztartás rendezése czimén elérni akart. Nem érte el, mert még a költségvetési egyensúly egyik feltételét: a nemzet erejének kizsákmányolását csakugyan a végtelékig vitte, a másik feltétel betartása helyett örületes pazarlást vitt véghez, s pedig úgy, hogy az eltékozolt milliók legnagyobb részét idegen érdekek nyelték el, részint a nemzetnek soha vissza nem térül, jó részben még nem is kamatozó befektetésbe ölelték.

S mindezek dacára biztatóan ígérte kapunk, hogy kormányunk tovább halad az anyai időn át taposott uton, a helyett hogy — ha már minden áron felszinen akarja magát tartani, — komoly szándékkal, erős akarattal, következetes cselekvéssel az államháztartás rendezésének valódi feltételei erősítéséhez fogna.

Az államháztartás rendezésének csak egy útja van: erősíteni, fokozni a nemzet anyagi erejét, hogy az évről-évre vagyonosodó nemzet, évről-évre nagyobb mértékben járulhasson az államháztartás költségeihez.

Nem mondjuk mi, hogy ezt a célt könnyű módon, pár év alatt el lehet érni; de nem engedjük elvitatni, hogy az állam vezetőinek első rangú, mindenek felett való kötelessége erre szakadatlanul munkálni, mert az államalakulásnak épen az a czélja, hogy a nemzetet a tömörült népboldogulását e közös erő segítése megvalósulni. Ahol ennek az ellenkezője történik; ahol külső, üres csillogásokért, vagy idegen érdekekért kizsárolják a nemzetet, ott megszünt az államélet jogalapa. Ily politikának lehet helye személyes, vagy osztály érdekeken alapuló abszolutisztikus államéletben, de nem a népfenség elvét valló alkotmányos államban.

Tizenkét év nagy idő. E nagy idő alatt nem önzötöl, nem hatalmi vágýtól, hanem igazi hazaszeretettől vezérelt politika mily hatalmas lendületet adhatott volna a magyar nemzet termelő erejének sezzel együtt adózó képességének!

Igaz, hogy a magyar kormány kezét az ily irányú politikában megkötö a közügyes rendszer, mely hazánk egész közgazdasági életét Ausztria pórágán tartja. Mert lehet-e a nemzet vagyonosodásáról szó, mikor egész közgazdasági berendezésünk idegen érdekeket hizal, mikor a nemzet anyagi erejét minden oldalról szedelik, de hozzá egy oldalról sem tesznek?

TÁRCZA.

Dalok.

Enkeli a pécsi „Dalkeszor“ október hó 2-ikán tartandó szüreti ünnepélyén.

Erdei üdv.

Hús zöld ligetek árnyéka, éden, üdv nekéd, Hiltelt virányadon béke árnya lebeg; Vidám tavaszod élveiben a bánat elenyész, Hozzád repül a dallam hűvös árnyalt magány; A napugár a bérceztől e virg danánk im üdvözöl, Vidám danánk liget árnyát át árnyad alatt köszönt.

Gondúzó.

Vig társaság boros pohár, oh mint szeretlek én! Bolond, ki riva járdogát e földi sárteken. Ugyis kevés öröm van itt, csak a czudor haló; Bú a bajon soh'sem javít: búsuljon hát a ló!

Haj csapra hát a bort! Ne félj nem árt a korty! Folyjon a góher leve, leve, Csoppig a pohárba kivele! Búra bor a gyógyital, Töle szived férgé mind kihál.

Ily szer több nincs, emelj pohárt, ne félj hogy árt, Koczeznis, hórpnis, hajtsd ki bátran körömig. Akkor jönnek meg régi örömid! Igyál tehát! Az élet egy szőlőgerend, ha prés alá kerül, Sok mustot ad, nyom ter eszt a sziv, az ég derül. Csak jó, ha a nyok a bűterhe, szorítva mint a prés. Kiforr, kucsap ajk és kebel s lesz bő szüretelés. Haj csapra hát stb.

Erdő alkonya.

Az erdő szélein áll egy fa, vig himbáló lombozattal. Azon hintáz két kis malárka, játszadozva egymással. Be az erdőbe néznek ok gyakran Be dalolnak oly széken, bájosan. Dalolnak, oly hogy boldogok nagyon. Mert nincs semmi sem szebb a világon: Mint az erdő, ha rá sít a végső napugár. Mint az erdő, ha rá sít a végső napugár.

S ha majd a végső napugár elűnik, mint legszébb álom: S ha rá a szép csendes éj lassán és a békés nyugalom! A két kis madár fészékbe repül. Még álomban is e dal felcsendül: Sok gyönyört élvezünk már az ágon, Sok sincs semmi sem szebb a világon: Mint az erdő stb.

Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos.

Tavasz elmúlt a rózsának lehullott a szép virága, Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos, lesz hazánkban szabadsága; Mi nekéd faj, nekünk is faj, könyvetek viselni bájos, De Istentünk segít fog, ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos

Elmegyek én, nem tudom még hova, hova, Boldog többé így se leszek soha, soha. Ha az utcán végig, végig megyek, Újjal mutat rém minden gyerek.

Nem tudja még a lány nem, Hogy mi az a szerelem, Én róla nem tehetek, Lányok Isten veletek, Én ezután csak menyecskéket szeretek.

Peng a kassa mikor fenik, Sir a kis lány mikor verik, Ne keserj! te kis árva, Haza viszlek nem sokára.

Két gyermek története.

Elbeszélés írta, Sz. A.

A lovak utrakészen befogva állottak az erdőszélk kis ajtaja előtt.

Mártha felült a kocsiára éppen mikor a nap első sugaraival csókolta végig az álmos földet. Aztán megegyezzer visszazérett a kis házra, még egyszer levette a kendőt könyes szeméről, hogy búcsut intsen vele a barátságos fehér falaknak, a szomorún bólogató fáknak és az illatozó, harmatos virágoknak.

Az elválás e pillanatában feltámadtak lelke előtt múltjának összes emlékei. Élénken emlékezett vissza az erdőben töltött kedves napokra, mik alatt nem tett egyebet, mint bámulta a természet fényes egyszerűségét és élvezte annak kellemességét és szépségét.

A természet gyermeke volt. Szaladgált a réten, másként a fákon, fogdosta a pillangókat és ápolta virágait.

Keveset, ugyszólván semmit sem tanult. Csak annyit, amennyit öreg anyja néha este énteként elmesélt neki arról a hatalmas, fölött örködők.

mindenható Istenről, a ki az emberek szívébe lát s tudja olvasni a gondolatokat.

S e kevés elég volt, hogy a gyermek képződő lelke egybevetve a tanulatokat a természet dús ölen látottakkal, egy képet alkosson magának az Istenről, mely leginkább lehet hasonló ahhoz, a mely a gyermek szívében oly mélyen vésszött, hogy azt onnan sem az idő, sem más körülmények nem voltak képesek kitörölni soha.

Ez volt életének arany korszaka, midőn végteletlen örömet okozott neki egy pillangó elfogása és nagy fájdalmat egy virágjának elhervadása.

Aztán következett a gyászkorok. A jó öreg asszony meghalt, eltemették, — s ők egyedül maradtak: a kis Mártha és Tamás apó, az erdőkerülő.

Azok szomorú napok voltak nagyon! A kis házban minden felfordult fenekestől. Folytonos rendtelenség volt, folytonos hiányok mutatkoztak, olyanok, melyeket csak egy szerető; gondosan örködő asszony szorgos keze képes eloszlatni.

Mártha még kicsi volt — alig 13 éves — még nem pótolhatta anya helyét.

Az öreg Tamás apó, mikor esténként hazajött, rendszeren sirva találta Mártát a konyhában. Vigasztalni akarta s az ő szemei is könnybe lábadtak.

Azon vették észre magukat, hogy mindketten sirnak, s estebedjük a könyv: az édes emlékeztet keserű gyümölcse.

Ekkor az öreg Tamás apó elgondolta, magában, hogy ez tovább így nem maradhat. Mártha folytonosan nő, fejlődik, lassanként tanulnia is kell valamit azokivül, amit az oldalán, a természet keblén lát és tapasztal.

Elhatározta, hogy Mártát beviszi a városba s ott egy távoli rokonánál helyezze el, kinek lelkeré köti, hogy Mártára vigyázzon s fölötte, mint saját gyermeke fölött örködők.

Hadd járjon ott iskolába s tanuljon meg mindent, mit egy művelt leánynak manap tudnia kell.

Mártát fájdalmasan érintette atyja elhatározása, de végre is belenyugodott.

Kis lelkét fájdalommal töltötte el egyrészt az a tudat, hogy itt kell virágait; másrészt felébredt benne a kíváncsiság, látni, megkínálni a várost, melyről az öreg Tamás apó, különösen az utóbbi időben annyit szepélt és jót tudott elmesélni.

Az elválás idején mind jobban és jobban közeledett s a kis Mártha szíve mind jobban és jobban elszomorodott.

Végre megjött a nagy nap reggele. Mártha előtt úgy tűnt föl, mintha e reggelen virágjának kelyhében is köny ragyogna, mint az ő szemében; mintha az az illat, mit más-ór oly kéjjel szitt magába, most megfoghatatlan szomorúsággal tölténé el lelkét; mintha a fák, melyeknek annyit másként s a madarak, melyeknek éneke költé őt fel reggel álmaiból, búcsut intjenének s titokban azt sugnák: „maradj!”

Mintha az egész természet azt susogná: „Ne menj!”

Egy darabig szótlanul, némán haladtak. Az erdő fái mindig kevésbé látszóttak s nemcsakára csak egy sötét vonal a láthatár szélén, jelölte a hajdani boldog otthon helyét.

Végre az országút szürke pora és a távolásig ezt is elnyelték s köröskörül már mi sem látszott a megszokott kedves fák, s a virágos mezőkből.

Mártha mind jobban és jobban szorulni érezte szívét. Gyakran tekintgetett vissza a tájra, hol elhagyott otthonját feküdni vélté s könyei sűrűn pergették végig piros orcácskáján.

Oly elragadó, oly kedves volt e pillanathoz, hogy minden lépése egy-egy jog-vagy érdekeladás.

nathan a lányka! Azurkék szemében a bánat könye ragyogott, piros orcácskájáról leritt az elhagyott otthon feletti szomorúság s korall ajkcskái az utolsó Istenhozzátot susogták. Hosszu szöke fürtjeivel az enyhe szellő szabadon inkelkedett, mintha ki akarta volna úzni a szép kis fejcskéből a szomorú gondolatokat.

De Mártha mindebből nem vett észre semmit. Fülel csak egy hangot hallottak, egy belső szomorú intést, mely folyton szemrehányólag azt susogta: „Miert nem hallgattál fádra, virágaidra, madaraidra? „Miert nem maradtál közöttük.“

És ő nem tudott mit felelni, csak sirni, csak könnyezni!

Az öreg Tamás apó fészkelődött. Szerette volna vizgatolni leányát, de valahányszor kinyitotta ajkait, úgy összehajszorította valami a torkát, hogy nem birt azon keresztül kihozni egy hangot sem.

Hisz ő neki is fájt Mártha eltávóása! Ennek a kis anyagnak, kinek vidám kacajától s csengő ezüst hangjától egész nap visszhangzott az erdő s kivel kiköltözött az erdei lakból a vídamság örökre!

Hisz az ő öreg szíve is összeszorult, mikor elgondolta, hogy azután már nem lesz senkije, ki őt öreg napjaira ápolja, gondozza!

Végre mégis leküzdte keserűségét, mely torkát szorongattá a beszélni kezdett: — Édes kis Mártám! — mondta. Mártha feléje fordította bújas szemét mikben még akkor is ragyogott a köny.

— Édes Mártám — folytató az öreg — te most eltávóztól tőlem, elszólit a kötelesség... Ki tudja fogjuk-e még egymást viszont látni? . . . En már öreg ember vagyok, kinek napjai meg vannak számlálva, s kit nemcsakára a fenséges Ur trónja elé fog szóllíttatni, hogy beszámoljak minden-

kereskedésben. — Most a midón a phyloxera, sajnos, virágzó szőlőinket is pusztítja és ennek következtében az amerikai gyökerez vesszők plántálása válik szükségessé, reméljük, hogy ezzel a számtalan sokféleseg segítve lesz; legalább egy-egy vidék ne termeljen többet néhány jelesebb fajnál.

Igaz, hogy a talajminőség van legnagyobb befolyással a szőlőtermés mennyiségére és minőségére, de kérem, kellek okvetlen a szőlőszetet üzni ott, hol a bortermés még fáradságunkat sem fizeti meg. Nem lehet-e ide virágzó gyümölcsöt honosítani, mely égalj a talajviszonyainknak megfelelő és a kereskedelem legkedveltebb nemese gyümölcsfajokat foglalja magában. De nemcsak szőlőkben, kertekben, hanem miként nálunk is néhol, de különösen a külföldön láthatni, a szántóföldek dűlőn köröskörül is lehet gyümölcsöt termelni, sőt épen itt adja a legnagyobb hasznot, mert a fa a művelt, trágyázott földet szereti. Nálunk legtöbbször a szőlőkben tenyésztik a gyümölcsfát, hol egymással kölcsönösen ártalmára vannak és nem bírnak megbarátkozni azzal, hogy a szántóföldek dűlő 14 ölnyi távolságban, nem nagy árnyékot tartó gyümölcsfával beültessenek, pedig így kétszeres haszon hárommalak a földtől, annélkül, hogy a gabának ártana.

Azonban itt is meg kell jegyeznem, hogy egy-egy vidék csakis néhány, a kereskedelem legalkalmasabb fajt tenyészessen, mert ellenkező esetben megnézhetné a kereskedelmet és ott tartaná, hol most.

Hogy ez elérésék, követni kellene minden vidék vezérfehérjének, addig is már sok érdemet szerzett iga gróf Széchényi Imre példáját, ki a derek Kiss Vilmos költői földbirtokossal egyetemben a somogyi Balaton mentén 12 kataszteri holdon 1000 üzletrezzszel „Balatonvidéki gyümölcsfa és amerikai szőlőiskola szövetkezet” alakításán fáradozik. A szövetkezet az iskolában egy szakembert fog tartani, kinek működését a borászati vándortanárs és az igazgatóság szabja meg és ellenőrzi; itt azután nemes gyümölcsfa ojtványok és phylloxera-mentes „amerikai gyökerez szőlővesszők” tognak előállítani, melyekből minden szövetkezet tag évenként annyit kap, amennyi üzlet-ágának aránya szerint neki jut.

Ha már némely vidék nem tudna az ilyen, nagyon csekély áldozatot igénylő intézmény felállításával megbarátkozni, akkor mindenesetre igen üdvös lenne, ha a földmívelési miniszter minden egyes község előtt járósságát szigorúan utasítaná, hogy közös területen, a község terjedelméhez mérten közös faiskolát és szőlőiskolát állítson fel, melyben egy szakavatott ember munkálkoda, évenként nemes ojtványokat szolgáltatson a birtokosoknak és szőlőtermelőeknek. Csekély állami segély mellett ez könnyen kivihető lenne és e mellett alkalom nyílnék, a földmívelők és birtokosok gyermekeiknek az okszéri gyümölcsészet és szőlőszetzel megismerkedni, melyet a kultuszminiszter hiába vár a községi iskola-tanítók által elérhetni.

A nagybani uradalomra utasítaná, hogy közös területek, melyeknek már eddig is érdekükben állott volna ezt melegen felkarolni, miáltal a kisbirtokosok és földmívelők osztálynak is követésre méltó példával szolgált volna.

A nagybani gyümölcsstermelés mellett még morális hasznót is teszünk, amennyiben a szegényebb népek új kereset forrást nyújtunk, mert kétségtelen, hogy a gyümölcsészedés, csomagolás, elszállítás és az erre alkalmatlannak kivágatása, szeszözése stb. sok munkást igényel. S minthogy a gyümölcsészel való manipulálás épen olyan időre esik, a midón a mezőgazdaság már nem ad több foglalkozást, azért a munkás osztály egész éven át megtalálja munkáját, miáltal talán a keresetforrás hiánya okozta kivándorlásnak is eleje vetetik.

Tehát van mód kezeink közt, melylyel a mezőgazdasági válság okozta bajainkon segíthetünk, csak nem szabad összetett kézzel bámulni a jövőbe, hanem a közmondás szerint cselekedni: „amit ma megtehetsz ne halaszd holnapra.”

Köztal M.

Gabona-ár jegyzék

Pécs sz. k. városában 1887. évi szept. 24-én tartott hetivásárról.

	100 kg.	6.60
Buza:	közepszerü	6.30
	legalábbvaló	6
	jó	5.60
Kétszeres	közepszerü	5.40
	legalábbvaló	5.20
	jó	5.20
Rozs:	közepszerü	5
	legalábbvaló	4.90
	jó	6.20
Árpa:	közepszerü	5.20
	legalábbvaló	5.30
	jó	5.10
Zab:	közepszerü	5
	legalábbvaló	5.50
	jó	5.40
Kukoricza	közepszerü	5.20
	legalábbvaló	5.20
Hajdina:		2.50
Széna:	ágy	1.80
Szalma:	ágy	1.60

Szerkesztőség üzenete.

Sz. A. Siktós. Nagyon sajnáljuk, de nem közölhetjük nyilatkozatát, mely különben sem másítja meg a tényállást. Az hogy tréfásan, vagy hogy gúnyosan írta meg a tudósítást: nem változtat a dolog lényegén. A cikket annál inkább is firtartjuk, mert több helyről nyertünk megerősítő értesítést. A bocsánatkérés a felek maga-ügye lévén, nem tartozik hozzánk.

NAGY FERENCZ, laptulajdonos.

KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ, felelős szerkesztő, főmunkatárs.

Hirdetések.

7048 szám tkv. 1887.

Árverési-hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pap Istvánné Szentgáli végrehajtonak Rugási János Szentiványi lakós végrehajtást szenved elleni 200 frt — kr. tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék Szent Lőrincz kir járásbíró-ság területén lévő a Szentiványi 5 sz. tkjben felvett 5 számú ház és ehez tartozó 1/4 teleknek Rugási Jánost illető felére és ugyan az 5 számú háznak felére 200 frt és ugyan az 5 számú háznak felére 601 frt összesen tehát az árverést 801 frtban . . kr. ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887 évi Október hó 22-én délelőtt 10 órakor Szentivány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át vagyis 80 frt 10 krt készpénzben, vagy 1881. 60. t. cz. 42 §-ban jelzett árfojlyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadekképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen 1887 évi július hó 12 ik napján a pécsi kir. törvényszék mint tknyvi hatóság.

Váry Gyula kir. törvényszéki bíró.

2906 szám 887 tkv

Árverési-hirdetmény

A siklósi kir. járásbíró-ság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga István és társa végrehajtonak Vince Sándor végrehajtást szenvedő elleni 50 frt — kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében (a Siklósi kir. járásbíró-ság területén lévő Nótfa községben fekvő a Nótfa 433 tkjben felvett 823¹⁰ hsz. szőlőre az árverést 356 frt . . kr. ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1887 évi November hó 28-ik napján délel. 10 órakor Nótfa község házána megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át vagyis 35 frt 60 kr. készpénzben avagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfojlyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadekképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t. cz. 170. §-a. értelmében a bánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Siklóson 1887 évi Augustus hó 30 napján a Siklósi kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság.

Jesz Zsnyky, kir. albró.

HIRDETÉSEK

előnyös áron felvételnek a kiadóhivatalban.

Házeladás.

6-1 Pécsen a főczában egy emeletes ház, kerttel együtt, azonnal eladandó. — Czim a kiadóhivatalban megtudható.

Szent Pál csöppek.

Legbiztosabban ható házi-szer a gyomor és hasbetegségek, valamint az ezekből származó bajok ellen, hogy mily csodálatos hatásnak ezen cseppek, mutatja azon körülmény, hogy a következő bajokban fölmulhatlan eredmény. — *Erdőgyógyászat, rossz szaga lézés, gyomorégesség, köhög, savanyú fel-főfájás, gyomorégés, fejfájás, ényádköszöcs, gyomorhurut, gyomorégés, gúliszék, májgát, leány székés, sírgyásig, dugulások és minden gyomor-trouidósból keletkező betegségek.*

Ara egy üvegnek használati utasítással 30 k.

Keleti növényekből készült Szent Pál labdacok.

Sok évi fáradságos kutatás után sikerült oly értékes gyógyszer feltalálni, mely a szenvedés embereket minden bajtól „egyzőgítja, ezen közhason kipróbált csodaszert az emberiség javára áhajítottam a közhasználatnak átadni. Ezen páratlan hatású csoda gyógyszer labdacok formájában az egész szerzetnek működés t. állandó egyöntetűségben fontartani, a meghalt gyomrot és vért felmelegítik, s felesleges epét, gyomorsavat és nyáktot természetes úton a bélrendszerből kivezetik, az alhasi feljúlást, szék-rekedést, hátfájást, fejfájást, nehéz lézést, hány ingert, undort, szédülést, toszagotást elozlatja alapos segélyt és biztos eredményt nyújtanak kez detleges nyit aranyérel, légtör (Hypokondria) lase komolyság, mája- s vesztőgátok ellen.

Ara egy doboznak 50 kr.

Köszvényviz.

Minden eddigi készítményt fölmúl, a hozzáam intézett hálaíratok bizonyítják, hogy egyetlen egy esetben sem történt meg, hogy a legmakacsabb rheumát is meg ne szüntette volna, sőt az első bedor-zásnál által már a legnagyobb fájdalmat is pillanat alatt csillapítja. Ezen kitűnő hatású házi-szer használhatik csúsz, köztöcs, csontszegény, ércfőfájás, nyírvaín, ütési dagadtok ellen.

Egy üvg ára utasítással 50 kr. Kapható

SZALLÓS JÁNOS gyógyszerész DÓMBOVÁROTT, és az ország hírnevesebb gyogjartáiban.

PÉCSÉTT HAPHTÓ GÖBEL KALMAN gyogy. zeresznél

Eredeti chinai Karaván-Thea

oroszfonalban csomagolva és önoznávalam

Árpád-utca 28. sz.

kapható fontja 5-6 frt.

Haberhauer József.

Nagy-Florián utca 24. számú ház kert nélkül 3.800 frtért szabad kézből eladó.

A magyar ipar áldottá válik

Leginkább az bizonyítja, hogy oly elismert jószágú termékek képes letrehozni, mint a miylen a

Lenck-káv é,

mely illat és az alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében, fölmúlja az összes, eddig ismert kávétöltőket s nem drágább, mint a legjobb külföldi pótkávék.

Lenck-káv kapható minden fűszerkereskedésben s a hol még nem volna vagy a készlet elfogyott volna, a t. közönség követele, mint **MAGYAR GYÁRTMÁNYT.**

Nagyban: **LENK S.** pótkávégjártára **SOPRONBAN.**

Minik ingyen és bérmentve

Önkénytes árverés.

A vaizlói uradalom bérnöksége, a bérletnek f. évi október 1-én megszűnése folytán, a bérlemény területén létező összes gazdasági felszerelést u. m.: **ökröket, lovakat, kocsikat, gépeket, mindenemü gazdasági eszközöket stb.**

a páprád pusztán, 1887 évi szeptember 26-án

és következő napjain tartandó nyilvános árverésen eladja.

Miről a venni szándékozik azzal értesítetnek, hogy az árverés alá bocsájtondó tárgyak jegyzékét **Egedy Sándor** béröl urnál, **Görcsönyben** betekinthek.

1553

A bérnökség.

Szives figyelmeztetésül!

A t. cz. közönségnek szives tudomására hozom, hogy a város-háza sarkán volt

BLAUHORN ANTAL-féle

fűszer- és különlegesség-kereskedést, saját törvényszékileg bejegyzett

KÖSZL JÁNOS

czég alatt átvettem.

Midőn ezt a t. cz. közönség tudomására hozom, kijelentem, miszerint minden törékvésem oda fog irányulni, hogy t. vevőimet a legjobbban kiszolgáljam.

Pécsen, 1887. október 1-én.

Tisztelettel **KÖSZL JÁNOS.**

11373 sz. 1887

Árverési hirdetmény.

A tekintetes városi tanács f. évi 5846 sz. alatt kelt határozata folytán ennel közhírré teszem, miként az ujonan épült

Balokányi uszoda

a mellette levő koresmával s összes tartozékaival

f. évi november 1-től kezdve három egymásutáni éyre évi 2000 frtbér

kikiáltása mellett hivatalos helyiségben (városház II. emelet 38. ajtó) f. évi október 5-én délelőtti 10 órakor tartandó nyilvános árverés és zárt ajánlat tárgyalás utján bérbe adni fog.

Felhivatnak a bérleti szándékozik, miként a kikiáltási ár 10% -ának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat a polgármesteri hivatalnál legkésőbb f. é. október hó 4-én délutáni 5 óráig nyújták be, avagy ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg. A részletes feltételek nálam a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Pécsen 1887. szeptember hó 28-án.

Jilly Alajos városi tanácsos.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

ezimü szépirodalmi, társadalmi, ismeret-terjesztő hetilap f. évi október hó 1-jével

egy magyar szépirodalmi lap életében A „Képes Családi Lapok” ez évtized alatt valóságos irodalmi kincsét szolgáltatott át, a magyar és a külföldi írók tisztelet az olvasó közönségnek. És ez korántsem túlzott állítás, mert egyedül csak a kilenczedik évfolyam a melletteket, divatképeket számba se véve, 147 neves írótól 3 regényt s 242 kineb szépirodalmi munkát s 167 neves művelőt 100 képet tartalmaz. Oly szellemi kincs ez, amelyet tíz annyiért se lehetne megzerezni, mint a mennyi a „Képes Családi Lapoknak” az előfizési ára — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyamában is a legelősből s a legelősből, legártalomdóbb szépirodalmi lapja lenni a magyar hírlapirodalomnak s egy oly nemes és izstetjes irányban szerkesz-tetik mint eddig, élénk és változatos tekintetben azonban, túl fogja szárnyalni az eddigi évfolyamokat, más szóval, oly szépirodalmi, mulató és ismeretterjesztő olvasmányokkal látja el az olvasóit, a melyek valóban művelők, izstetjesítők, eszme és érzelem nemestők s minden szépirodalomban számot tesznek. — A „Képes Családi Lapok” tizedik évfolyama, a szépirodalmi, társadalmi, ismeret-terjesztő közleményeken kívül még két érdekes regényt is („A kinek nincs Istene”, „Husángert hüség”, kedveskedik olvasónak. — „Nó a házban” ezimü mellélete divatképekkel ezután is hű titkára lesz a háztartás s a divat terén hölgyeinknek, miert is tisztelettel kéri különösen házáik hölgyeinek határoz támogatását s eddigi kilencz éves előzeteképartfogását a „Képes Családi Lapok” szerkesztő és kiadó-hivatala.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

Egész évre: 6 frt. Félévre: 3 frt. Negyedévre: 1 frt. 50 kr., mely összeg Méhner Vilmos kiadóhivatalába (IV. ker., papnövelde-utca 8. sz. küllendő.) Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.

Veréb Jankó

Pécsi képes éleclap

Megjelen számos csinos képpel.

Politikával nem foglalkozik.

A legegészségesebb humor tárháza itt-ott helyi-erdeki czélzásokkal.

szerkeszti **VÁRADY FERENCZ** hírlapíró.

Előfizetési árak; egész évre 6 frt. fél évre 3 frt. negyed évre 1.50 kr.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küllendők: Pécs, János-utca 8. szám.

Pécsen, 1887. Nyom. a Ramazetterféle nyomdában Koller Lipót.